

تأثیر شش هفته تمرینات ترامپولین بر وضعیت تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق و دارای اضافه وزن: یک مطالعه نیمه تجربی

محمد رضا باتوانی^۱, ندا بروشك^۲, مهدیه پیری^۱, محسن غفرانی^۱

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: عدم تعادل یکی از مشکلات رایج در افراد دارای اضافه وزن است. انجام تمرینات ورزشی نامتناسب، می‌تواند خطر آسیب‌دیدگی در این افراد را افزایش دهد. ترامپولین از جمله تمرینات ورزشی با اینمیتی بالا است. بنابراین، هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی تأثیر شش هفته تمرینات ترامپولین بر وضعیت تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق و دارای اضافه وزن بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون-پس آزمون، جامعه آماری شامل کلیه زنان غیر فعال چاق یا دارای اضافه وزن [شاخص توده بدنی Body mass index (BMI) مساوی یا بیشتر از ۲۷/۵ کیلوگرم بر مترمربع] ساکن شهرستان زاهدان در سال ۱۴۰۱ با دامنه سنی ۲۳-۱۶ سال بود که از میان آن‌ها، ۲۰ نفر که واجد شرایط شرکت در تحقیق بودند، انتخاب و به دو گروه تجربی و شاهد تقسیم شدند. آزمون‌های تعادل ایستا، پویا و قدرت عضلات چهارسر ران از شرکت کنندگان اخذ گردید. سپس آزمون‌های گروه تجربی تراکمپولین را به مدت شش هفته، هر هفته ۴ جلسه و هر جلسه ۱/۵ ساعت انجام دادند و ۴۸ ساعت پس از اتمام تمرینات، در شرایط مشابه با مرحله پیش‌آزمون، از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های Paired t و ANCOVA در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: بین مقادیر پیش‌آزمون و پس آزمون گروه تجربی در تعادل ایستا اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P = 0/12$)، اما این تفاوت در مقادیر تعادل پویا ($P = 0/04$) و قدرت عضلات چهارسر ($P = 0/03$) معنی‌دار بود. در مقایسه بین گروه‌ها نیز در تعادل ایستا اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($P = 0/10$)؛ در حالی که گروه تجربی در تعادل پویا ($P = 0/03$) و قدرت عضلات چهارسر ($P = 0/04$) به طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد بهبودی نشان داد.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد تمرینات ترامپولین، موجب افزایش تعادل پویا و قدرت عضلات چهارسر در زنان چاق و دارای اضافه وزن می‌شود.

کلید واژه‌ها: ترامپولین؛ تعادل ایستا؛ تعادل پویا؛ قدرت عضلات چهارسر ران

ارجاع: باتوانی محمد رضا، بروشك ندا، پیری مهدیه، غفرانی محسن. تأثیر شش هفته تمرینات ترامپولین بر وضعیت تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق و دارای اضافه وزن: یک مطالعه نیمه تجربی. پژوهش در علوم توانبخشی ۱۴۰۱؛ ۱۸: ۱۴۰۱.

تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۲

افراد تشدید می‌شود (۳). این مسئله می‌تواند احتمال شکستگی‌های استخوانی به خصوص در لگن و استخوان را افزایش دهد که عوارض بالقوه خطرناک را همراه خواهد داشت (۴). نتایج مطالعات پیشین نشان داده است که افراد چاق حدود دو برابر افراد لاغر با شرایط مشابه خود به زمین می‌خورند و این افتادن‌ها از معمول ترین دلایل آسیب در این افراد است (۵). انجام فعالیت‌های ورزشی، یکی از روش‌های مطلوب و رایج در کنترل وزن به شمار می‌رود و اغلب در برنامه‌های کاهش وزن، از تمرینات ورزشی نیز

تعادل را می‌توان توانایی حفظ مرکز ثقل بدن در محوطه سطح اتکا (محدوده اتصال کف پا با زمین) با کمترین نوسان بدون افتادن تعریف کرد. بنابراین، خارج شدن مرکز ثقل بدن از محوطه سطح اتکا، عدم تعادل را به همراه دارد (۱). عدم تعادل، یکی از مشکلات رایج در افراد دارای اضافه وزن می‌باشد (۲). این مشکل در افرادی که دچار اضافه وزن یا چاقی هستند، به مراتب بیشتر است و با توجه به شیوع مشکلات اسکلتی به ویژه استئوآرتیت در افراد چاق، عدم تعادل در این

- دکتری تخصصی و استادیار تربیت بدنی، مرکز تربیت بدنی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران
 - دکتری تخصصی و استادیار بیومکانیک ورزشی، گروه بیومکانیک ورزشی، پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران، ایران
 - کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران
 - دکتری تخصصی و دانشیار تربیت بدنی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران
- نویسنده مسؤول: ندا بروشك؛ دکتری تخصصی و استادیار بیومکانیک ورزشی، گروه بیومکانیک ورزشی، پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران، ایران
Email: n.boroushak@ssrc.ac.ir

تعادل ناپایدار همراه با خم و باز کردن متواالی مفصل زانو است، هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی تأثیر شش هفته تمرینات ترامپولین بر تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق و دارای اضافه وزن بود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون بود که در آن متغیرهای مورد بررسی در دو گروه شاهد و تجربی مورد ارزیابی قرار گرفتند. جامعه آماری تحقیق حاضر را کلیه زنان چاق و دارای اضافه وزن شهرستان زاهدان [با شاخص توده بدنی (BMI) مساوی یا بیشتر از ۲۷/۵ کیلوگرم بر مترمربع] در سال ۱۴۰۱ با دامنه سنی ۲۳-۲۳ سال تشکیل داد. با توجه به هزینه‌ها و تفاوت‌های آنتروپومتریک، فیزیولوژیک و بیومکانیک بین زنان و مردان، با هدف کنترل اثر مخدوشگر جنسیت بر نتایج پژوهش، مطالعه تنها بر روی زنان انجام شد. با همکاری اداره ورزش و جوانان شهرستان زاهدان، طی ارایه فراخوان کتبی به کلیه باشگاه‌های شهرستان‌های تابعه، نمونه‌گیری به صورت داوطلبانه، در دسترس و هدفمند انجام شد. به دلیل عدم وجود تحقیق مشابه، حجم اولیه نمونه در هر گروه ۱۰ نفر در نظر گرفته شد و پس از تحلیل اطلاعات نمونه ۲۰ نفره، در صورت نیاز به افزایش حجم نمونه، نمونه‌گیری تا رسیدن به توان مطلوب (۰/۸۰ = B) ادامه یافت. ۲۱ نفر جهت شرکت در پژوهش اعلام آمادگی نمودند که از بین آن‌ها ۲۰ آزمودنی پس از تکمیل پرسش‌نامه سنجش آمادگی فعالیت بدنی (PAR-Q) یا PAR-Q (Physical Activity Readiness Questionnaire) برای شرکت در مطالعه تأیید شدند. روایی و پایایی پرسش‌نامه PAR-Q پیش‌تر توسط اسحاقی و همکاران بررسی و تأیید شده است (۱۱). جنسیت (زن بودن، سن ۱۶-۲۳ سال)، (BMI مساوی یا بیشتر از ۲۷/۵ کیلوگرم بر مترمربع)، عدم انجام فعالیت ورزشی منظم در زندگی روزمره، و سالم بودن (عدم ابتلا به بیماری‌های قلبی، پرفشاری خون، دیابت، آسم، تنفسی و یا ارتوپدی)، هرگونه بیماری که تعادل را به هم زند، بیماری‌های سیستم عصبی-عضلانی، رماتیسم مفصلي، سایقه جراحی، درفتگی، داشتن اختلال التهابی و دردزا در مفصل مچ پا، دارو درمانی، ناهمجاري‌ها و تغییر شکل‌های ساختاری)، عدم سابقه مصرف دارو یا اعتیاد به سیگار، رعایت کردن توصیه‌های محققان و حضور مرتب در تمرینات به عنوان معیارهای ورود به وسیله پرسش‌نامه وضعیت سلامت به شیوه خوداظهاری با کمک پژشک و یک نفر کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی بررسی گردید. کلیه تمرینات در باشگاه ورزشی آریانا شهر زاهدان انجام گرفت.

قبل از شروع تحقیق، همه آزمودنی‌ها و والدین آن‌ها در مورد روش مطالعه و خطرات احتمالی آن مطلع شدند و فرم رضایت‌نامه کتبی را امضا نمودند. با تمامی شرکت‌کنندگان حداقل ۱۰ روز قبل از شروع پژوهش هماهنگی لازم جهت مراحل اجرای پروتوكل تمرینی صورت گرفت و پس از اطلاع از روند مطالعه و نوع تمرینات، از طریق ممسان‌سازی به دو گروه مساوی تجربی و شاهد تقسیم شدند. سپس آزمودنی‌ها طی یک جلسه در آزمایشگاه حضور یافتند و بعد از آشنازی با محیط آزمایشگاه و ابزارهای مورد استفاده در مطالعه، پژشک با استفاده از ترازوی عقرهای TCM (مدل-IT)، ساخت چین) وزن نمونه‌ها را اندازه‌گیری نمود؛ بدین صورت که آزمودنی با کمترین پوشش و بدون کفش بر روی ترازو قرار گرفت و با دید عمودی عدد مشاهده شده ثبت گردید. به منظور ارزیابی دقیق مؤلفه‌های ترکیب بدنی با این دستگاه، به آزمودنی‌ها توصیه شد از

استفاده می‌شود (۲). از طرف دیگر، چاق بودن، شرکت در برنامه‌های پرتحرک و ورزش‌ها را برای افراد سخت‌تر می‌کند و می‌تواند منجر به بروز مشکلات جسمانی زیادی شود. به طور مثال، در انجام ورزش‌های مفرحي مانند فوتبال، کوهنوردی و...، مفاصل اندام تحتانی افراد چاق تحت فشار بسیار زیادی قرار می‌گیرد (۳). ورزش در افراد چاق اغلب با درد در نواحی مختلف بدن همراه است (۶). بنابراین، این افراد به منظور کاهش وزن خود و کاهش خطرات ناشی از چاقی، کاهش قدرت عضلانی و عدم تعادل نیز با مشکل روبرو هستند و نمی‌توانند هر فعالیت ورزشی را انجام دهند. به نظر می‌رسد انواع تمرین مقاومتی، می‌تواند به طور ایمن، راه حل مناسبی برای افزایش قدرت توده عضلانی و کاهش وزن و درصد چربی در زنان می‌انسال باشد (۶). در پژوهشی با استفاده از شبیه‌سازی کامپیوتری، میزان بهبود تعادل افراد پس از کاهش وزن و تقویت عضلات تخمین زده شد (۷) و نتایج نشان داد که هر دو تاکتیک کاهش وزن و تقویت عضلات، می‌تواند سبب افزایش تعادل افراد چاق شود (۷).

به تازگی در اروپا و آمریکا، تمرینات بر روی سطح ناپایدار انجام می‌شود که سبب بهبود تعادل و قدرت عضلات پاسچرال می‌گردد (۸). یکی از این سطوح، استفاده از تخته ترامپولین می‌باشد که به بهبود هماهنگی و تحریک حس عمقی کمک می‌کند (۸). این تمرینات اغلب با پریدن فرد همراه است و نوسانات وضعیتی را به دنبال دارد که منجر به حفظ تعادل بدن و ایجاد انقباض و ریلکس شدن عضلات مختلف بدن می‌شود و برای سیستم اسکلتی-عضلانی سودمند است. جنبه مثبت دیگر ترامپولین، کنترل پاسچر بدن می‌باشد که نیاز است حین تمرینات حفظ شود (۹). این شکل از تمرینات بر روی مفاصل با هزینه زیاد ارزی، ملایم به نظر می‌رسد و فرض بر این است که به عنوان تمرین استقامتی برای آموزش عضلات شکم، پاهای، باسن و عضلات کمر مؤثر می‌باشد (۱۰). برخلاف طناب‌زنی، در جا زدن و یا پیاده‌روی، بنا بر اصل تنوع تمرینی، تمرینات جامپینگ به عنوان یک روش تمرینی نو، جذابیت و پویایی و تحرک لازم را برای ایجاد انگیزه و رغبت در بازی ایجاد می‌نماید (۱۰). از سوی دیگر، برخی علاقمندان از حضور در فعالیت‌های ورزشی کم‌تنوع همچون پیاده‌روی سر باز می‌زنند و این مسئله زمینه بی‌تحركی بیشتری را به همراه دارد. در این شرایط، انجام فعالیت جامپینگ با استفاده از تخته ترامپولین، می‌تواند یک روش تمرینی مناسب در جهت حفظ فعالیت بدنی و شاید پیشگیری از عوارض ناشی از بی‌تحرکی باشد؛ به ویژه آن که این نوع تمرینات در افراد مسن نیز کم خطر و موثر است (۹). از طرف دیگر، فعالیت‌های پرشی مانند طناب‌زنی و در جا زدن بدون ترامپولین، می‌تواند منجر به آسیب‌های مفصلی به دلیل نیروهای ضربه‌ای بیشتر هنگام فرود شود (۸)، اما این سبک تمرینی حمایت بیشتری از کمر و اندام‌های تحتانی با خطر کمتر آسیب می‌دهد و احتمال آسیب‌های ناشی از ورزش را کاهش می‌دهد (۱۰) و در واقع، می‌تواند برای افراد سنگین وزن مناسب باشد. گفته می‌شود تمرینات ترامپولین می‌تواند به عنوان راه مناسبی برای دستیابی به سطح مطلوب آمادگی جسمانی، با توجه به دستورالعمل‌های انجمن پژشکی ورزشی آمریکا، برای زنان دارای اضافه وزن و چاق استفاده شود (۹).

با توجه به شیوع چاقی و خطرات غیر قابل جبران ناشی از سقوط در این افراد که گاه آن‌ها را مجبور به انجام اعمال جراحی مخاطره‌آمیز می‌کند، بهبود تعادل و قدرت عضلانی در افراد چاق دارای اهمیت دوچندانی می‌باشد. بنابراین، از آن جایی که به نظر می‌رسد ترامپولین از جمله تمرینات ورزشی با وضعیت

گرم کردن ابتدایی و سرد کردن انتهایی جهت جلوگیری از هرگونه آسیب احتمالی زیر نظر مربی بود.

در جلسه اول جهت آشنازی آزمودنی‌ها، نحوه اجرای حرکات سرح داده شد و سپس مربی خبره حرکات آمادگی اولیه را برای آشنازی آنان آموزش داد تا شرکت‌کنندگان با آگاهی مکانی، جهت‌گیری فضایی و کنترل بدن آشنا شوند. این حرکات شامل پریدن روی ترامپولین بود و سرانجام از آزمودنی‌ها درخواست شد که حرکات را به صورت فردی انجام دهد و در طول هفته‌های بعدی در طول جلسات تمرین، اجرا کند (۱۷). در هفته‌های اول و دوم، آموزش قرارگیری دست و پا و وضعیت صحیح بدن بر روی ترامپولین، پریدن، ایستان، لی‌لی کردن بر روی ترامپولین برای جلوگیری از آسیب‌دیدگی و در هفته‌های سوم تا ششم، پرش بلند و فرود بر روی ترامپولین، لی‌لی کردن در جهات مختلف بر روی ترامپولین، زدن دست‌ها به هم در بالای سر در حین پرش انجام شد. اصل اضافه بار توسط مربی بر مبنای تعداد پرش در هر سمت تمرینی اعمال گردید؛ به طوری که با توجه به شاخص Borg، آزمودنی بر حسب تشخیص خود از فشار، در ابتدا تعداد پرش‌های کمتری (سختی ملایم) را انجام داد و هر هفته افراد سعی در حفظ و افزایش تعداد و ارتفاع پرش خود در هر سمت (حدوده سختی رو به زیاد) داشتند (۱۸). گروه شاهد نیز کلیه فعالیت‌های طبیعی و روزمره عادی روزانه خود را انجام داد. در نهایت، ۴۸ ساعت پس از اتمام تمرین در شرایط مشابه با مرحله پیش‌آزمون، بین ساعت ۱۲ تا ۱۲ پیش از ظهر، پس‌آزمون اخذ شد. لازم به ذکر است که در روند تمرینی، فقط یک مورد آسیب حد ثبت شد که منجر به توقف مشارکت شرکت‌کنندگان نشد.

قدرت عضلات چهارسر به وسیله دستگاه دینامومتر اندازه‌گیری شد. برای سنجش قدرت عضلات چهارسر، از بیمام درخواست شد زانوها را خم کند و سپس با راست کردن زانوها، دسته را بکشد. آزمون‌ها دو بار به صورت یک بار زنجیر کوتاه و یک بار زنجیر بلند تکرار شد و میانگین آن‌ها ثبت گردید (۱۹).

در بخش توصیفی داده‌ها، از میانگین و انحراف معیار به منظور توصیف نمونه‌های آماری و در بخش استنباطی نیز از آزمون Shapiro-Wilk جهت بررسی توزیع نرمال داده‌ها استفاده گردید. با توجه به طبیعی بودن توزیع داده‌ها، جهت بررسی اختلاف درون گروهی از آزمون t Paired، برای مقایسه مقادیر آن‌توپومتریک پیش‌آزمون بین گروهی از آزمون Independent t و به منظور مقایسه مقادیر پس‌آزمون بین گروهی از آزمون ANCOVA استفاده شد. در نهایت، داده‌ها در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱، IBM Corporation، (۲۰۲۰) بررسی شدند. برای کنترل تأثیر عوامل مطالعه، تحلیل قرار گرفت. تحلیل توان با استفاده از نرم‌افزار G*Power 3.1.9.7 freeware، (G*Power 3.1.9.7 freeware, Released March 17, 2020, University of Düsseldorf, Düsseldorf, Germany) انجام گردید (۲۰)، به دلیل عدم ریزش شرکت‌کنندگان در هیچ کدام از گروه‌ها طی مطالعه، تحلیل Intention-to-treat (ITT) انجام نشد.

یافته‌ها

در مطالعه حاضر کلیه شرکت‌کنندگان تمام مراحل را به صورت کامل پشت سر گذاشتند. بنابراین، نرخ ریزش در هر یک از گروه‌ها و در کل مطالعه صفر بود. مقایسه مقادیر متغیرهای دموگرافیک آزمودنی‌ها در جدول ۱ ارایه شده است. نتایج آزمون t نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین مقادیر در پیش‌آزمون وجود نداشت ($P > 0.05$).

صرف زیاد مایعات و غذای سنتگین، سه ساعت قبل از آزمون خودداری نمایند. قبل از شروع تمرینات، قد شرکت‌کنندگان به طور ایستاده در حالی که پاشنه‌ها و باسن و پشت سر به دیوار چسبیده بود، با دید افقی پس از چند ثانیه بی‌تحرکی با استفاده از قدسنج Seca (ساخت آلمان) ثبت گردید. از تقسیم عدد وزن بر حسب کیلوگرم بر مجدور قد بر حسب مترا، BMI به دست آمد (۱۲) و برای هر شرکت‌کننده به طور مجزا ثبت شد.

برای مشخص کردن افراد در معرض آسیب، از آزمون غربالگری عملکرد حرکتی (FMS Functional movement screen) یا آزمون همراه FMS شامل ۷ آزمون حرکتی است که هماهنگی عصبی-عضلانی (Neuromuscular coordination)، ارزیابی‌های تنفسی (Trunk)، قدرت و ثبات مرکزی (Power and central stability)، عدم تقارن در حرکت (Flexibility asymmetries) و انعطاف‌پذیری (Motor asymmetries) را مورد سنجش قرار می‌دهد و شامل آزمون‌های دیپ اسکات، گام برداشتن از روی مانع، لانچ، دامنه حرکتی شانه، بالا آوردن فال الیا، شناور پایداری تنفسی و پایداری چرخشی (Rotational stability) می‌باشد و قابلیت شناسایی محدودیت‌ها و تغییرات الگوهای حرکتی نرمال را دارد. امتیاز کمتر از ۱۴ (از ۲۱ امتیاز کل) نشان می‌دهد فرد مستعد آسیب است (۱۳).

در ادامه مراحل، اندازه‌گیری تعادل ایستا و تعادل پویای پای برتر آغاز شد. برای تعیین پای برتر، آزمودنی از پشت به جلو هل داده شد و پایی که برای بازیابی تعادل استفاده گردید، به عنوان پای برتر در نظر گرفته شد (۱۴). پیش از آزمون تعادل، هر آزمودنی ۱۰ دقیقه جهت آمادگی که بیشتر بر روی عضلات اندام تحتانی تمکز داشت، گرم کرد و سپس به صورت آزمایشی آزمون‌ها را انجام داد.

برای اندازه‌گیری تعادل ایستا، از آزمون لکلک (Static Balance Stork) استفاده گردید (۱۵). در این تست، آزمودنی بدون کفش روی سطح صاف می‌ایستد، دست‌ها را روی مفصل ران می‌گذارد و پای غیر تکیه‌گاه (پای برتر) را مجاور زانوی پای تکیه‌گاه (پای غیر برتر) قرار می‌دهد. سپس آزمودنی پاشنه پا را بلند می‌کند تا تعادل را حفظ کند، به عنوان پیشنهاد از زمانی که آزمودنی پاشنه را از روی زمین بلند کند، کرونومتر شروع به کار می‌کند و مدت زمانی که آزمودنی می‌تواند این حالت را حفظ کند، به عنوان امتیاز او محاسبه می‌گردد. همچنین، آزمون GO TUG به منظور اندازه‌گیری تعادل پویا و تعیین تعادل و میزان افتادن نمونه‌ها در پیش‌آزمون استفاده شد. آزمون TUG زمان لازم برای کامل کردن ۳ متر راه رفتن را اندازه‌گیری می‌کند. این آزمون، شرکت‌کنندگان را مستلزم می‌سازد که از صندلی دسته‌دار بلند شوند، ۳ متر راه بروند، بچرخدنده به سمت صندلی برگشته و بنشینند (۱۶). لازم به ذکر است که هر آزمودنی این آزمون را سه بار و با فاصله استراحت یک دقیقه بین هر تکرار اجرا کرد و میانگین زمانی برای وی در نظر گرفته شد. سپس شرکت‌کنندگان به انجام پروتکل تمرینی پرداختند.

ملاحظات اخلاقی: این رساله با کد IR.USB.REC.1400.028 در کمیته اخلاق دانشگاه سیستان و بلوچستان بررسی و تأیید شد.

پروتکل تمرینی: در فاصله شش هفته بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون، گروه شاهد همچنین فعالیت منظم یا تمرین خاصی نداشت؛ در صورتی که تمرینات برای گروه تجربی و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی به مدت شش هفته، هر هفته ۴ جلسه و هر جلسه ۱/۵ ساعت (در مجموع ۲۴ جلسه) انجام شد. پروتکل تمرین شامل ۱۰ دقیقه تمرین جامپینگ و سپس ۱۰ دقیقه استراحت همراه با ۵ دقیقه

جدول ۱. مقایسه اطلاعات دموگرافیک در دو گروه تجربی و شاهد (هر گروه ۱۰ نفر)

متغیر	گروه	میانگین ± انحراف معیار	آماره t	مقدار P
سن (سال)	تجربی	۲۰/۸۰ ± ۲/۶۱	-۰/۲۰	-۰/۱۲
	شاهد	۲۰/۹۰ ± ۱/۷۹		
قده (سانتی متر)	تجربی	۱۵۹/۹۰ ± ۲/۰۲	-۰/۱۲	-۰/۲۶
	شاهد	۱۵۹/۱۰ ± ۱/۳۷		
وزن (کیلوگرم)	تجربی	۷۴/۵۰ ± ۲/۱۲	-۰/۱۴	-۰/۲۱
	شاهد	۷۴/۳۰ ± ۴/۰۰		

ترامپولین بر تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق بپردازد، یافت نشد، اما در تحقیق مشابهی، Mashaal و همکاران به این نتیجه رسیدند که تأثیر شش ماه لرزش کل بدن با استفاده از دستگاه لرزاننده و تمرینات مبتنی بر ترامپولین و تردیمیل، باعث افزایش تعادل کودکان چاق می شود (۱۹). همچنین، نتایج پژوهش صالح و افونده نشان داد که هشت هفته تمرینات بیهوایی ژیمناستیک بر تعادل پویایی کودکان چاق تأثیر دارد و باعث بهبود آن شد (۲۰). Afsharmand و همکاران نیز تأثیر مثبت برنامه تمرینی چهار هفته‌ای بر روی سطوح نایابدار را بر تعادل پویا و قدرت عضلات نشان دادند (۲۱).

در مطالعه حاضر، یکی از علل افزایش تعادل پویا در افراد چاق پس از شش هفته تمرینات ترامپولین، احتمالاً به این دلیل است که مغز برای حفظ همانگی بدن با هم طرفه هنگام پرش می شود و هر دو طرف مغز برای حفظ همانگی بدن و افزایش کار می کنند که این امر باعث فعالیت هر دو طرف اندام‌های بدن و افزایش تعادل خواهد شد (۲۲). به عبارت دیگر، جین انجام تمرینات ترامپولین، بدن در تلاش است که وضعیت ساختار قائمی خود را حفظ نماید که این کار باعث فعال شدن عضلات مرکزی مانند عضلات سرینی (Gluteus)، راست‌کننده ستون فقرات (Erector spinae) و شکم (Abdominal) می شود و وضعیت پاسچر بدن را در پرینهای حفظ خواهد کرد (۲۳). در نتیجه، امکان دارد که تعادل فرد را افزایش دهد.

هنگام استفاده از ترامپولین، شرایط بی‌وزنی در بالاترین ارتفاع هنگام پرش تجربه می شود (۲۴) و هنگام برخورد با صفحه پرش و بالا پرینه، تن ۳ برابر نیروی گرانش زمین به بدن وارد خواهد شد (۲۵). در این دو حالت، عضلات در وضعیت انقباض و آزاد قرار می گیرند که ناخداگاه منجر به افزایش استقامت و قدرت عضلات می شود (۲۶). یکی دیگر از دلایل افزایش تعادل پویا در نتیجه تمرینات ترامپولین در مطالعه حاضر، شاید افزایش قدرت عضلات اندام تحتانی آزمودنی‌ها و افزایش ثبات ساختارهای کف پایی پس از شرکت در دوره تمرینی باشد.

نتایج نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه‌های تجربی و شاهد در تست تعادل ایستا مشاهده نشد. همچنین، مقایسه مقادیر پس‌آزمون گروه‌های شاهد و تجربی با استفاده از آزمون t نتایج به اختلاف معنی‌داری را در متغیر تعادل ایستا نشان نداد ($P = ۰/۱۰$). نتایج به دست آمده در بررسی تست تعادل پویا، اختلاف معنی‌داری را بین مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه تجربی نشان داد؛ در حالی که در گروه شاهد تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید. همچنین، نتایج آزمون Independent t به منظور مقایسه مقادیر پس‌آزمون تعادل پویا در گروه‌های شاهد و تجربی، اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P = ۰/۰۳$). نتایج آزمون Paired t حاکی از آن بود که در قدرت عضلات چهارسر، بین نمرات مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه تجربی تفاوت معنی‌داری مشاهده شد ($P = ۰/۰۳$)؛ در حالی که در گروه شاهد تفاوت معنی‌داری وجود نداشت ($P = ۰/۰۹$). همچنین، نتایج آزمون Independent t جهت مقایسه مقادیر پس‌آزمون قدرت عضلات چهارسر در گروه‌های شاهد و تجربی، اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P = ۰/۰۴$) (جدول ۲). تحلیل توان نشان داد که توان مطالعه حاضر سیار بسیار بالا ($> ۰/۹۰$) بود. بنابراین، عدم وجود تفاوت معنی‌دار در تعادل ایستا بین دو گروه به دلیل کوچک بودن حجم نمونه نبوده است.

بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر شش هفته تمرینات ترامپولین بر وضعیت تعادل و قدرت عضلات پا در زنان چاق و دارای اضافه وزن انجام گردید. نتایج نشان داد که تمرینات ترامپولین بعد از شش هفته، باعث افزایش معنی‌داری در میزان تعادل پویا و همچنین، قدرت عضلات چهارسر ران زنان چاق و دارای اضافه وزن شد، اما بر افزایش میزان تعادل ایستا تأثیر معنی‌داری را نشان نداد. در جستجوی صورت گرفته، مطالعه‌ای که به بررسی تأثیر تمرینات

جدول ۲. مقایسه درون گروهی و بین گروه‌های تجربی و شاهد در چهارسر ران

متغیر	گروه	مقادیر پیش‌آزمون (میانگین ± انحراف معیار)	مقادیر پس‌آزمون (میانگین ± انحراف معیار)	مقادیر درون گروهی (Paired t)	مقایسه بین گروهی (Independent t)
تعادل ایستا (ثانیه)	تجربی	۲/۶۱ ± ۰/۴۶	۲/۸۰ ± ۰/۶۱	(P = -۰/۱۲) t = ۲/۱۲	P > ۰/۱۰, t = -۰/۷۸
	شاهد	۲/۲۷ ± ۰/۶۷	۲/۷۵ ± ۰/۷۹	(P = -۰/۹) t = ۲/۸۰	
تعادل پویا (ثانیه)	تجربی	۶/۷۰ ± ۰/۴۴	۵/۹۰ ± ۰/۳۶	(P = -۰/۰۴) t = -۰/۱۲	*P = -۰/۰۳, t = ۱/۱۲
	شاهد	۶/۵۳ ± ۰/۳۰	۶/۴۳ ± ۰/۳۷	(P = -۰/۱۳) t = -۰/۸۰	
(کیلوگرم فورس)	تجربی	۲۸/۹۰ ± ۲/۰۲	۳۲/۳۴ ± ۱/۰۹	(P = -۰/۰۳) t = ۲/۳۰	*P = -۰/۰۴, t = ۱/۱۲
	شاهد	۲۹/۱۰ ± ۱/۳۷	۳۰/۳۸ ± ۰/۸۵	(P = -۰/۰۹) t = ۳/۸۰	

پيشنهادها

پيشنهاد مي شود تأثير تمرينات ترامپولين بر شخص های ارزیابی تعادل مانند جابه جابی CoP و سیستم وستیبولا ر بررسی گردد تا بتوان اطلاعات دقیق تری از این نوع تمرينات به دست آورد.

نتیجه گیری

به نظر می رسد تمرينات ترامپولین بتواند سبب افزایش تعادل پویا و قدرت عضلات چهارسر رانی در زنان چاق و دارای اضافه وزن شود و خطرات ناشی از بی تعادلی هنگام انجام سایر تمرينات ورزشی را در این افراد کاهش دهد.

تشکر و قدردانی

پژوهش حاضر برگرفته از پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد با شماره ۱۴۰۰-۰۲-۰۱ و کد اخلاق IR.USB.REC.1400.028 مصوب دانشگاه سیستان و بلوچستان می باشد. بدین وسیله نویسندها از همه شرکت کنندگان تشکر و قدردانی به عمل می آورند.

نقش نویسندها

طراحی و ایده پردازی پژوهش: ندا بروشك، محمد رضا باتوانی،
جذب منابع مالی برای انجام پژوهش: ندا بروشك، مهدیه پیری، محمد رضا باتوانی،
محسن غفرانی
خدمات پشتیبانی و اجرایی و علمی پژوهش: محمد رضا باتوانی، ندا بروشك،
محسن غفرانی، مهدیه پیری
فرآهم کردن تجهیزات و نمونه های مطالعه: مهدیه پیری، محمد رضا باتوانی
جمع اوری داده ها: ندا بروشك، مهدیه پیری
تحلیل و تفسیر نتایج: ندا بروشك، محمد رضا باتوانی، محسن غفرانی، مهدیه پیری
خدمات تخصصی آمار: ندا بروشك، محمد رضا باتوانی
تنظیم دست نوشته: ندا بروشك، محمد رضا باتوانی، مهدیه پیری، محسن غفرانی
ارزیابی تخصصی دست نوشته از نظر مفاهیم علمی: محمد رضا باتوانی، محسن غفرانی، ندا بروشك، مهدیه پیری
تأثیید دست نوشته نهایی: محمد رضا باتوانی، محسن غفرانی، ندا بروشك، مهدیه پیری
مسئولیت حفظ یکپارچگی فرایند انجام مطالعه از آغاز تا انتشار و پاسخگویی به نظرات داوران: محمد رضا باتوانی، محسن غفرانی، ندا بروشك، مهدیه پیری

منابع مالی

مطالعه حاضر بر اساس تحلیل بخشی از اطلاعات مستخرج از پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد با شماره ۱۴۰۰-۰۲-۰۱ مصوب دانشگاه سیستان و بلوچستان می باشد و بدون حمایت مالی تنظیم گردید. دانشگاه دانشگاه سیستان و بلوچستان در جمع اوری داده ها، تحلیل و گزارش آن ها، تنظیم دست نوشته و تأیید نهایی مقاله برای انتشار اعمال نظر نداشته است.

تعارض منافع

نویسندها دارای تعارض منافع نمی باشند.

نتایج تحقیقات نشان داده است که تمرينات ترامپولین می تواند باعث افزایش حداکثر مرکز فشار (CoP Center of pressure) گفته شود (۲۴). فشار کف پایی اطلاعات مفیدی را در ارتباط با ساختار و عملکرد پا ارایه می دهد و علاوه بر این، شخصی جهت ارزیابی تعادل می باشد. یکی از اعمال مهم کف پا، خاصیت جذب شوک در فعالیت هایی مانند دویدن، بربیدن و راه رفتن است (۲۵).

در تمرينات ترامپولین، به دلیل حرکات پرشی مداوم و جذب شوک بیشتر در ناحیه ساختار کف پا، احتمالاً الگوی فشار کف پایی در آزمودنی ها تغییر می باید و باعث تعادل بیشتر در این افراد می شود. به نظر می رسد این قاعده فیزیولوژیکی و بیومکانیکی در آزمون تعادل ایستا به دلیل این که تمرينات کف پایی با زمین وجود ندارد، چندان نتوانسته است موجب افزایش عملکرد تعادل ایستا در گروه تجربی شود.

تمرين در وضعیت ناپایدار، موجب تحریک گیرنده های حسی عمقی می شود؛ به این ترتیب بازخوردی برای حفظ تعادل و تشخیص موقعیت بدن به دست می آید (۲۶). بنابراین، پوش های مکرر در تمرينات ترامپولین، سبب می شود بدن در جهات و زوایای مختلف حرکت کند. این حرکت پویا، مغز را برای پردازش سریع و دقیق اطلاعات به چالش می کشد. با تمرين منظم، مغز در درک روابط فضایی بین بدن، ترامپولین و محیط اطراف کارآمدتر می شود. در نتیجه، تکرار مداوم حرکات فضایی روی ترامپولین، به تقویت حس عمقی یا آگاهی از بدن در فضا کم خواهد کرد. از این روز، یکی دیگر از علل افزایش تعادل پویا در پژوهش حاضر، می تواند تقویت حس عمقی در دختران چاق باشد. با این وجود، برای اطلاعات بیشتر در این زمینه نیاز به انجام مطالعات بیشتر می باشد.

با توجه به این که به تازگی به کارگیری تمرين بر روی انواع سطوح ناپایدار، پیشرفت زیادی را در مباحث بازتوانی داشته است و همچنین، با توجه به نتایج تحقیق حاضر، می توان از تمرينات ترامپولین به عنوان روش مثبتی برای افزایش تعادل، قدرت عضلانی و بالا بردن سطوح سلامتی و بهبود اسیب ها در برنامه تمرينی و بازتوانی در فرایندهای توانبخشی استفاده نمود.

از طرف دیگر، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که انجام شش هفته تمرينات ترامپولین، تأثیر معنی داری بر تعادل ایستای دختران چاق نداشت. موقعیت مرکز جرم بدن نسبت به محدوده سطح انکا (تماس فرد با زمین)، محدوده سطح انکا را مشخص می کند، وضعیت تعادل فرد را مشخص می کند. تعادل در وضعیت ایستا زمانی اتفاق می افتد که فرد بر تواند مرکز جرم بدن خود را در محدوده سطح انکا قرار دهد. چندین عامل بر تعادل ایستا تأثیر می گذارد که از آن جمله می توان به ارتفاع مرکز نقل، محدوده سطح انکا و موقعیت خط عمل نیروی جاذبه اشاره کرد. یکی از دلایل می تأثیر بودن تمرينات ترامپولین بر تعادل ایستا در مطالعه حاضر، شاید به این دلیل است که ترامپولین یک تمرين کاملاً پویا همراه با پرش و جامپ می باشد و بر هیچ یک از عوامل مؤثر در تعادل ایستا تأثیر چندانی ندارد و باعث تقویت تعادل در شرایط پویا خواهد شد (۲۷). بنابراین، پيشنهاد می شود جهت بررسی دقیق تر این موضوع، تمرينات مختص تعادل ایستا بر روی زنان چاق در مطالعات آینده صورت گیرد.

محدودیت ها

پژوهش حاضر فقط مربوط به جامعه زنان بود و تعداد آزمودنی ها با توجه به افراد داوطلب انتخاب گردید. همچنین، دامنه سنی این افراد محدود به ۱۶-۲۳ سال بود.

References

- Emery CA. Is there a clinical standing balance measurement appropriate for use in sports medicine? A review of the literature. *J Sci Med Sport* 2003; 6(4): 492-504.
- Saleh V, Afroundeh R. Effects of 8-week anaerobic gymnastics training on weight loss and related growth factors in obese children: A clinical trial. *J Pediatr Rev* 2022; 10(3): 257-66.
- Messier SP. Obesity and osteoarthritis: disease genesis and nonpharmacologic weight management. *Rheum Dis Clin North Am* 2008; 34(3): 713-29.
- Sadeghi H, Hemati Nezhad MA, Baghban M. The effect of endurance training on a few kinematics parameters ingait of non-active elderly people. *Salmand Iran J Ageing* 2009; 4(1): 62-9. [In Persian].
- Lockhart TE, Frames CW, Soangra R, Lieberman A. Effects of obesity and fall risk on gait and posture of community-dwelling older adults. *Int J Progn Health Manag* 2019; 10(1): 019.
- Okifuji A, Hare BD. The association between chronic pain and obesity. *J Pain Res* 2015; 8: 399-408.
- Moradi H, Aslani M, Fazel Khakhoran J. Effect of virtual reality-based balance exercise on static, dynamic and functional balance in elderly. *Journal of Geriatric Nursing* 2018; 4(2): 93-102. [In Persian].
- Aragao FA, Karamanidis K, Vaz MA, Arampatzis A. Mini-trampoline exercise related to mechanisms of dynamic stability improves the ability to regain balance in elderly. *J Electromyogr Kinesiol* 2011; 21(3): 512-8.
- Tay ZM, Lin WH, Kee YH, Kong PW. Trampoline versus resistance training in young adults: effects on knee muscles strength and balance. *Res Q Exerc Sport* 2019; 90(4): 452-60.
- Karakollukcu M, Aslan CS, Paoli A, Bianco A, Sahin FN. Effects of mini trampoline exercise on male gymnasts' physiological parameters: A pilot study. *J Sports Med Phys Fitness* 2015; 55(7-8): 730-4.
- Eshagh S, Taheri M, Irandoost K. The effect of a period of targeted sports and food interventions on attention capacity, reaction speed and information processing in elderly women with sleep disorders. *Journal of Sports and Motor Development and Learning* 2022; 13(4): 427-41. [In Persian].
- Zahabi G, Barari A, Ahmadi M. Effect of concurrent training on paraoxonase activity levels and some of the lipid plasma markers in the blood of women without exercise activity. *Journal of Paramedical Sciences and Rehabilitation* 2015; 4(1): 15-23. [In Persian].
- Chorba RS, Chorba DJ, Bouillon LE, Overmyer CA, Landis JA. Use of a functional movement screening tool to determine injury risk in female collegiate athletes. *N Am J Sports Phys Ther* 2010; 5(2): 47-54.
- Khaje Nemat K, Sadeghi H, Sahebzamani M. The effect of 8 weeks of strength training on static and dynamic balance in healthy men. *Sport Sciences and Health Research* 2014; 6(1): 45-55. [In Persian].
- Saleh V. The relationship between floor exercise landing deduction, anthropometric characteristics and balance in 6 to 8 year old gymnasts. *Science of Gymnastics Journal* 2015; 7(2): 25-32.
- Farsi A, Ashayeri H, Mohammadzadeh S. The effect of six weeks balance training program on kinematic of walking in women elderly people. *Salmand Iran J Ageing* 2015; 9(4): 278-87. [In Persian].
- Aalizadeh B, Mohammadzadeh H, Khazani A, Dadras A. Effect of a trampoline exercise on the anthropometric measures and motor performance of adolescent students. *Int J Prev Med* 2016; 7: 91.
- Piri M, Batavani MR, Ghofrani M, Mohammaddost O. Effect of Trampoline rebound exercises on cardiovascular indices, body mass index, and lipid profile of obese and overweight women. *Yafte* 2022; 24(1): 24-37. [In Persian].
- Mashaal AH, El-Negmy EH, Al-Talawy HA, Helal SI, Kandil W, Abd ElHady HS. Effect of vestibular stimulation on balance in obese children. *International Journal of Pharmaceutical and Phytopharmacological Research* 2018; 8(1): 27-32.
- Faul F, Erdfelder E, Lang AG, Buchner A. G*Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behav Res Methods* 2007; 39(2): 175-91.
- Afsharmand Z, Akoochakian M, Daneshmandi H, Sokhanguei Y. The effect of training on stable and unstable surfaces on static balance in healthy elderly. *Physical Treatments* 2018; 8(3): 143-52.
- Surgent OJ, Dadalko OI, Pickett KA, Travers BG. Balance and the brain: A review of structural brain correlates of postural balance and balance training in humans. *Gait Posture* 2019; 71: 245-52.
- Karakaya MG, RutbII H, Akpinar E, Yildirim A, Karakaya IC. Effect of ankle proprioceptive training on static body balance. *J Phys Ther Sci* 2015; 27(10): 3299-302.
- Esmaeili H, Ghasemi MH, Anbarian M, Ghavimi A. Comparison of plantar pressure distribution in runners with different foot structures. *Iranian Journal of Rehabilitation Research* 2018; 5(1): 8-18. [In Persian].
- Abdi E, Eslami M, Taghi Pou M. Identifying the best indicator of assessing the athletes balance in the sudden perturbation test. *J Sport Biomech* 2016; 2(1): 57-66. [In Persian].
- Lee Y. The influence of unstable modified wall squat exercises on the posture of female university students. *J Phys Ther Sci* 2015; 27(8): 2477-80.
- Eslami M, Damavandi M. Principles of biomechanics and movement analysis. Tehran, Iran: Sport Sciences Research Institute of Iran; 2012. [In Persian].

The Effect of Six Weeks of Trampoline Training on Balance and Leg Muscle Strength in Obese and Overweight Women: A Quasi-Experimental Study

Mohammadreza Batavani¹, Neda Boroushak², Mahdie Piri³, Mohsen Ghofrani⁴

Original Article

Abstract

Introduction: Imbalance is one of the common problems in overweight people; disproportionate exercise may increase the risk of injury in these people. Trampoline exercises are one of the highly safe exercises; therefore, the purpose of this research was to investigate the effect of six weeks of trampoline training on balance and leg muscle strength in obese and overweight women.

Materials and Methods: For this semi-experimental pre-post study the target population were all 16-23 years old inactive, obese or overweight women ($BMI \geq 27.5 \text{ kg/m}^2$) living in Zahedan city in 1401 among which 20 volunteers met inclusion criteria and were divided into equal experimental and control groups. They were evaluated by static, and dynamic balance and quadriceps strength tests. The experimental group took part in trampoline exercises for 6 weeks, 4 sessions per week. 1.5 hours per session; 48 hours after the last exercise session, a post-test was taken from both groups in the same conditions as the pre-test stage. Statistical analysis was performed using paired t tests, independent t tests and ANCOVA tests at significance level 0.05.

Results: The results showed that there was no significant difference between the pre- and post-test results of the experimental group in static balance ($P = 0.12$), although dynamic balance ($P = 0.04$) and quadriceps muscle strength ($P = 0.03$) significantly improved. Also, between-group comparison revealed no significant difference in static balance ($P = 0.10$); the experimental group showed significantly better values of dynamic balance ($P = 0.03$) and quadriceps muscle strength ($P = 0.04$) v.s. the control group.

Conclusion: It seems that trampoline exercises increased dynamic balance and strength of quadriceps muscles in obese and overweight women.

Keywords: Trampoline; Static balance; Dynamic balance; Quadriceps strength

Citation: Batavani M, Boroushak N, Piri M, Ghofrani M. The Effect of Six Weeks of Trampoline Training on Balance and Leg Muscle Strength in Obese and Overweight Women: A Quasi-Experimental Study. J Res Rehabil Sci 2022; 18.

Received date: 02.01.2023

Accept date: 14.02.2023

Published: 06.03.2023

1- Assistant Professor of Sports Sciences, Center of Physical Education, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

2- Assistant professor of Sports Biomechanics, Department of Sports Biomechanics, Sport Sciences Research Institute, Tehran, Iran

3- MSc of Exercise Physiology, Department of Physical Education and Sport Sciences, Faculty of Educational Sciences, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

4- Associate Professor, Department of Physical Education and Sport Sciences, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

Corresponding Author: Neda Boroushak; Assistant professor of Sports Biomechanics, Department of Sports Biomechanics, Sport Sciences Research Institute, Tehran, Iran; Email: n.boroushak@ssrc.ac.ir